

lertid ikke afholde mig fra at indtage et Serstandpunkt og at motivere, hvorfor jeg ikke agter at stemme for det Undringsforslag, der er opført under Nr. 318 til § 26, og som gaar ud paa, at der skal ydes et Tilskud paa 20,000 Kr. til Afholdelsen af en Udstilling af Kvindearbejder i Kjøbenhavn. Det har glædet mig at se Finansudvalgets Indstilling i Mar, thi den er jo gennemgaaende, naar jeg tager den i sin Helhed, præget af en Sparsommelighedsaand. I Gaar var Flertallet endogsaa saa sparsommeligt, at jeg mente, at det paa et enkelt Punkt var vel sparsommeligt. I Dag synes det mig, som om Sparsommelighedens Aand fuldstændig er vegen fra Flertallet, thi det er mig aldeles ufatteligt, hvad der har bevæget saa vel Indenrigsministeren som Flertallet til ikke at indstille den Form for en Statsunderstøttelse i det her omhandlede Næmed, som Kvinderne selv have foreslaaet, men saa vel Ministeren som Flertallet ville med Vold og Magt af med 20,000 Kr., selv om det ikke var nødvendigt. Kvinderne have jo været mere beskedne i saa Henseende, de have kun begæret, at for det Tilfælde, der blev Understud, vilde de være taknemlige for, hvis Staten vilde garantere Halvdelen af Understudet. Det er jo paaregnet, at Omkostningerne ved en saadan Udstilling ville andrage 50,000 Kr., og Kvindernes Andragende gaar jo kun ud paa, om de maatte saa en Garanti for indtil Halvdelen af dette Beløb, hvis, vel at mærke, en saadan Udstilling gav Understud; men det er min fulde Overbevisning, at denne Udstilling sikkert ikke vil give Understud. Hvorfor skulde den det? Udstillinger i Almindelighed give ikke Understud her i Landet; de give Overstud, og hvis denne Udstilling skulde give f. Eks. 50,000 Kr. i Understud, hvor blive saa de Penge af? Det er jo ikke nogen bestemt Forening, der optræder; det er en Samling Kvinder, der ere enedes om den foreliggende Sag, i dette ene Tilfælde. Det var en anden Sag, dersom det var en Forening, hvis Formaal vi kendte, som havde et bestemt Program, anerkendt af Rigsdagen. Nu ja, om de saa fik nogle Tusind Kroner tilovers til et Formaal, som vi i og for sig billigede, var det ikke værd at tage sig det saa nær; men her, hvor det er en Kreds af Kvinder fra forskellige Sider, der tilfældigere komme sammen paa dette ene Omraade, at give dem 20,000 Kr., selv med Udigt til, at Udstillingen giver et stort Overstud, uden at man ved, hvad det skal anvendes til, det ser jeg sandelig ingen Grund til, saaledes som Forholdene ere her i Landet for Dje-

blirket. Den ærede sidste Taler talte jo meget smukt og overbevisende, og det var vel hans Hensigt at omvende ærede Medlemmer her i Salen, hvis det behøvedes; jeg antager imidlertid, at der er udfoldet en saadan Energi og Agitation i denne Sag, at der ikke er mange Medlemmer, uden at de specielt have været paavirkede i meget høj Grad og derfor ere bestemte paa at følge Flertallet. Men jeg vil dog sige til de ærede Medlemmer, at jeg sætter megen Pris paa kulturhistoriske Fremskridt og vil ogsaa gerne støtte Fremskridt af den Art, men under de nuværende Forhold, hvor Tusender af Familier her i Landet sidde med Angst for ikke at kunne faa det daglige Brød, for at kunne risikere at komme til at gaa fra Gaard og Hus, er der ingen Anledning til at være saa stolt med Statens Midler. Det har vist næppe undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, hvordan det blev optaget i Landet, og hvordan Ugrarene paa alle deres Møder have omtalt det, at vi her for et Par Aar siden vare saa stotte med at bevilge Penge til Udstillingen i Chicago, der selvfølgelig kun kunde faa Betydning for en lille Snæver Kreds i vort Samfund. Jeg beder ærede Medlemmer være overbeviste om, at dette Spørgsmaal vil ogsaa blive gjort til Genstand for Kritik fra forskellige Side og ikke mindst dette, at baade Flertallet og Ministeren ville byde mere, end Kvinderne forlange. (En Stemme: Mindre.) Ja vel, 5,000 Kr. mindre, men Kvinderne gif ud fra den bestemte Forudsætning, at hvis vi vilde gaa ind paa en Garanti for et bestemt Beløb, var det jo muligt, at Staten ikke kom af med en eneste Stilling. Det er jo for en stor Del Aristokratiets Damer, der have stillet sig i Spidsen (Modsigelse); jeg ved ikke rettere, end at selv Hoffets Damer interessere sig meget ivrigt for denne Sag. Hvor kan saa nogen tænke, at en Sag, der omfattes med en saadan Varme og støttes af saa indflydelsesrige og energiske Kvinder fra saa mange Sider, skulde mislykkes? Hvor kunde de tvivle om, at den vil blive besøgt af Tusinder af Menninger. Kjøbenhavn rummer jo snart en Fjerdedel af Landets Befolkning; der er Publikum nok; fra Staane vil der sikkert komme Mønstre for at se paa denne Udstilling, ikke at tale om Aristokratiets Damer, der vil komme en saadan Masse Menninger til Kjøbenhavn, at Pengene ville strømme ind i Overflod; det er min Opfattelse. Hvor kan nogen tvivle derom, naar der er Tale om en Sag af den Betydning. Men netop fordi jeg forudsier en saa rigelig og rundelig Strømmen ind af Penge fra alle Sider, forekommer det mig, at vi, der handle